

באחת אח"צ קובתי את בזל באוירון ללונדון יחד עם
נמיר. כחצי שעה לאחר ברוז'ה, שבו החלשנו את האוירון בשני,
נחלקלה הסכונה והכרחנו לשוב לברז'ה להקון הסכונה ואחרנו
בשתי שעות וחצי. במקום שבע הגענו לונדונה בהשע וחצי בערב.
כלבד מקרה קל זה לא היה לי אף פעם נסיעה שקטה ונוחה כזו
ללונדון. מיד החקשנו עם צ'קס. הטלגרמה ששלחנו על האיתור
כברז'ה ל-10 דונינג סטריט לא הועברה לצ'קס ומלקולם לא ידע
סיבת אחרנו. לאחר ברור קצר הומיננו לארוחת הבוקר עם הזקן.
סדרנו עם זיו שיועמד לרשותנו אותו ומחר אנו יוצאים לצ'קס.
אילו אמר לי מי שהוא אחרים בצהרים שאהיה הפעם הזאת
בלונדון הייתי מביט עליו כעל משוגע. בשלוש אח"צ (אחול)
הוזכנו שנינו, אני וארלזרוב לוויצמן. היו שם גם בלוסנפלד
ומרטין רוזנבלים. ויצמן הודיע שיציאנו מהנהלה, קבלת החלטת
"הרוב" וההסתבכות בקונגרס הבית סכנות עצומות לציונות. אילו
היו מקבלים החלטת הפריטט היה יכול לקבל כסף מאנשי הסוכנות.
שאלתיו אם יש אנשים הנכונים לתת כסף ורק ההחלטה מעכבת? ענה -
יש לו חקוה, אולם העיקר הוא שהמשלה היחה מקבלת את הפריטט,
כפי שדבר עם הזקן לפני הקונגרס בלונדון. הוא קבל עכשיו מכתב
ממלקולם והוא מציע שאני אצא מחר באוירון לצ'קס להפגש עם
סקרונלר לספר לו על המצב ולהשיג ממנו הסכמה לפריטט. אמרנו

שנחיעץ עם החברים ונחן חשובה. מיד אספנו את ההנהלה והחלם
שאכע. ויצמן התקשר טלפוןאח עם מלקולם, והבקר יצאחי עם ברל
לבינמלדן לההיעץ עם ויצמן על השיחה. ו. הציג שאלח נשיאוהו.
אם לקבל אם יהיה רוב או לא.

דוגדייל שאלה מדוע חזר מדעתו שהביע אחמול שאפילו
אם יהיה לו רוב של קול אחד ישאר. הוא היה נבוך. ההחלטה
שנחבלה אחמול בועדה הפוליטית בדבר האינטריו שלו כדנאה
אוחו. החללנו לברר אם יחבן רוב בעד הריזולוציה שלנו.
הודעתי לו שלע"ע חסרים לנו עוד 14 קולות. הרוב הוא 128
ויש לנו רק 114. ויצמן שוחח עם שוורצבורד (מנהיג קבוצת ב')
ודוגדייל עומדח לדבר עם וינגל. אין עדיין בטחון שיהיה לנו
רוב, אך אין זה מן הנמנע.